

F. t. l. om nedlæggelse af statsbrandforsikringsfonden.

adgang til at tage stilling til genopførelsen. Det må foretrækkes, at der ved retableringen anlægges sædvanlige bevillingsmæssige synspunkter fremfor forsikringsmæssige.

Som det fremgår af foranstående, har Stats-Brandforsikringsfonden en selvstændig administration, der varetager lignende funktioner som dem, der påhviler ledelsen af et privat brandforsikrings-selskab. Ved nedlæggelse af fonden vil en del af disse funktioner kunne bortfalde, og det er hensigten at lade de øvrige af fondens administrative opgaver overgå til de enkelte styrelser, medens fondens administration vil blive nedlagt.

Den ordning, der agtes tilrettelagt for afholdelse af udgifter til retablering af brandskader, vil hvile på princippet om staten som selvforsikrer og iøvrigt følge de almindelige regler for statens bevil-linger.

Som anført foran gælder det for en meget stor del af brandskaderne, at skaderne finansielt er af ganske ringe omfang. Endvidere er forholdet det, at den overvejende del af skaderne erfaringsmæs-sigt falder inden for de styrelser, som har en om-fattende bygningsadministration og normalt har bevillinger til vedligeholdelse af bygninger, anskaf-else af materiel m. v. af en sådan størrelse, at retableringsudgifter vil kunne afholdes heraf. Dette gælder navnlig statsbanerne og forsvars-ministeriet, hvorunder størstedelen af skaderne falder. Andre styrelser vil i større eller mindre om-fang være i stand til at afholde retableringsudgifter af de normale bevillinger. I de tilfælde, hvor reta-bering af en brandskade ikke kan finde sted af en foreliggende bevilling, må vedkommende styrelse søge bevilling, og dette bør ligeledes finde sted, når det drejer sig om retablering af omfattende skader, om genopførelse af bygninger efter totalskader og

iøvrigt, hvor almindelige bevillingsmæssige for-udsætninger taler derfor.

Det er finansministeriets hensigt i et cirkulære til samtlige øvrige styrelser at fastlægge de admini-strative regler for den fremtidige ordning på det område, som hidtil er blevet varetaget af Stats-Brandforsikringsfonden.

Det er således hensigten fremtidigt at afholde de udgifter, der hidtil har påhvilet Stats-Brandfor-sikringsfonden, under andre budgetter på finans-loven, og i forbindelse hermed foreslås det i lovens § 1, at fondens formue overføres til statskassen, idet dens rettigheder og forpligtelser overgår til finansministeriet.

Endelig foreslås det, at finansministeren træffer de nærmere bestemmelser om afvikling af fondens forretninger. Disse bestemmelser vil tage sigte på, at finansministeriet i en afviklingsperiode varetager de opgaver, som hidrører fra tiden indtil fondens nedlæggelse.

Om brandforsikringen af de til de kirkelige em-beder hørende bygninger er fastsat særlig bestem-melse i lov nr. 155 af 7. juni 1958, § 63, stk. 2, hvorefter forsikring sker gennem Stats-Brandfor-sikringsfonden eller med kirkeministeriets sam-tykke i et af staten autoriseret forsikringsselskab. Ved nedlæggelse af fonden vil disse bygninger således kunne overgå til forsikring i et statsaner-kendt forsikringsselskab.

I henhold til bestemmelsen i § 5, stk. 1, i lovbe-kendtgørelse nr. 455 af 23. september 1947 er ganske enkelte selvejende kirker — i alt 5 — ind-tegnet i Stats-Brandforsikringsfonden, og disse kirker vil ifølge nævnte bestemmelse ved fondens nedlæggelse kunne forsikres i en af staten anerkendt brandforsikringsforening i lighed med de øvrige selvejende kirker.